

Sannings serum.

- så hur kommer det sig att du började här?
- hm bra fråga, men ganska enkel att svara på.
- hm ja så...
- Japp du ser mitt förra jobb va för enkelt. Jobba distans. Kunde fixa allt som någonsin kunde gå fel liksom halvdöd och halv sovandes. Spenderade medparten av dagarna tittandes på youtube. Ingen ställde några som helst krav på en.
- wow låter lite som en dröm faktiskt.
- jo, jag vet det. I en vecka så är det säkert det också. Men månad ut och månad in, år ut och år in. Det som kändes bra är egentligen ett fängelse. Utvecklas man inte så dör man. Och jag är okej med att dö. Men möjligheten kom trillande ner i knäet på mig. Även om jag är okej med att dö så kommer jag inte säga nej. Fick ett leende tillbaka.
- Kändes som om jag kunde fortsätta så jag gjorde så.
- du vet jag blev erbjuden min konsultlön för att stanna. 120.000 i månaden.
- what? Nä!
- jo.
- och du tog inte det?
- exakt. Men det va frestande.
- men.
- men antar att jag kände när allt kom omkring att jag dött tillräckligt. Dött och lidit tillräckligt för mina synder. Och mitt lidande hjälper ingen. Inte ens mig själv.
- aha, jag hade fortfarande tagit det.
- kanske, kanske jag också skulle gjort det. Jag vet att mitt liv hade sett annorlunda ut OM jag gjort det. Men för att klara av ett så omotiverat jobb så drack jag. Helgerna i ända.
- nu då?
- dricker fortfarande, men inte pga tristess utan pga stress...
- låter som om man inte vinner oavsett.
- det känns ju så iaf. Som om spelet är riggat liksom. Samhället är lite som ett kasino, 99 % går därifrån förlorare.
- haha det stämmer säkert. Aldrig brytt mig om samhället.
- Jag försökte ett tag i tonåren men gav upp det snabbare än du kan säga "pisspannkaka".
- haha så du va en liten rebell?
- haha skulle man kanske kalla det... ung och naiv kanske är mer lämplig beskrivning?
- så vad fick dig att ge upp dina rebell drömmar.
- insikten om att allt som är korrupt, fel, ondskefullt, förkastligt, allt de ansvaret ligger hos vanligt folk. Inte systemet, inte politik, inget annat än hos folk. Dem har möjliggjort allt det, genom deras egna mänskliga natur. Och det är denna mänskliga natur som systemet manipulerar, och politiker manipulerar. Så nu håller jag käften, och bara ser på medans allt går åt helvete. Och ler lite inombords varje gång det gör det. Varje gång någon gnäller över något som är fel, så njuter jag lite...
- hm lät som om du verkligen försökte rädda folk som tonåring.

- låter jag så bitter? Hm, antar att du har rätt...

- låter som du flytt in i en sinnesstämning angående det som händer som är mer belönande för dig. Istället för att konstant bli besviken så liksom försöker du känna en positiv känsla då du normalt skulle känt en vis besvikelse.

- vet du vad. Du har förmodligen rätt. Jag måste säga att jag lägger noll tid på att analysera mig själv eller någonting egentligen. Jag bara går upp till min dag, oavsett vad den dagen ger mig eller ser ut som. Och jag lever mitt liv så. Dag för dag, oavsett dag.

- låter lite uppgivet.

- vet att det är uppgivet, men dag för dag oavsett dag.

- en till öl?

- visst varför inte.

- jag tror du skulle tagit dem där 120.000 sek.

- jo, men jag va tvungen att sticka kniven i ryggen på företaget som hjälpte mig komma till en plats då jag kunde bli erbjuden sådana pengar för att stanna. Och jag kunde inte riktigt göra det... Jag är blödig för sådant. Det är ett stort handikapp jag har. Önskar jag vore mer konkret och bara fokuserade på allt jag kan få. Skita i andra. Men det är också sådana saker som bygger det samhället vi har nu och utvecklas emot, som jag fortfarande hatar även om jag gett upp att bry mig, så du ser. Jag kan inte stödja det. Dessutom funkar inte detta stället för mig så finns det mer möjligheter för mig. Både för ett bättre jobb men också bättre betalt. Men trots att jag vet det, så vad det svårt att gå ifrån den summan pengar. Och jag tänker på det mer än jag vill. Jag önskar jag fanns någonstans där vi inte är som vi är, utan mer öppna och ärliga med vem vi är och varför. Men det är en dum utopi, så det är en dum önskan, så jag slutar mata den dela av mig. Och dag för dag så dör jag lite till.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alexander Gustafsson med Poeter.se id #27108 innehar upphovsrätten